

מלחמת ששת הימים – תורת הרב עמיטל זצ"ל

א) על יחוד ה' עושה מלחמה

1) רמב"ם הלכות מלכים פרק ז הלכה טו מי האיש הירא ורך הלבב
ב כמשמעו, שאין בלבו כח לעמוד בקשרי המלחמה, ומאחר שיכנס
בקשרי המלחמה ישען על מקוה ישראל ומושיעו בעת צרה וידע שעל
יחוד השם הוא עושה מלחמה

2) ישעיהו פרק מג פסוק יב אֲנֹכִי הַגְדַּתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי וְהַשְׁמַעְתִּי וְאִין בְּכֶם
זָר וְאַתֶּם עַדִּי נֹאֲמִי יִקְוֶה וְאֲנִי־אֵל:

3) ילקוט שמעוני ישעיהו רמז תנה דבר אחר כשאתם עדי אני אל
וכשאתם עדי כביכול אני אל,

4) זכריה פרק ט (ט) גילי מאד בת־צִיֹן הִרְעִי בֵּת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מַלְכָּה
יָבֹא לָךְ צְדִיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא עִנִּי וְרִכֵּב עַל־חֲמֹר וְעַל־עֵיר בֶּן־אַתְנֹת:

5) מדרש תהלים (שומר טוב; בובר) מזמור סד אילו הן יכולין
לעשות כלום להקב"ה היו עושין, וכן בני קרח אמרו שלחו באש
מקדשך (תהלים עד ז), ואילו היו יכולין לעלות לחתור ברקיע היו
חותרין, שנאמר בכשיל וכילפות יהלומן (שם שם /תהלים ע"ד /ו),
ובשביל שאינן יכולין לעלות למעלה, היו עושין למטה,

6) איגרת תימן ומפני שיחד אותנו הבורא במצותיו ובחוקותיו,
והתבארה מעלתנו על זולתנו בכללותו ובמשפטיו, שנאמר (דברים ד'
ח): "ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים", קנאונו עובדי
עבודה זרה כלם על דתנו קנאה גדולה, וילחצו מלכיהם בשבילה
לערער עלינו שטנה ואיבה, ורצונם להלחם בה' ולעשות מריבה עמו,
ואלהים הוא ומי ירב לו? ואין לך זמן מאז שנתנה לנו תורה זו עד
זמננו זה, שכל מלך עובד עבודה זרה גובר או מכריח או מתגבר או
אונס, שאין תחלת כוונתו ודעתו לסתור תורתנו ולהפך דתנו באונס
בנצחון ובחרב, כמו עמלק, וסיסרא, וסנחריב, ונבוכדנצר, וטיטוס,
ואדריונוס והרבה כיוצא בהם

....שהתורה הזאת לא יוכל להמלט ולהנצל ממנה אפילו אחד מזרע
יעקב לעולם. לא הוא ולא זרעו ולא זרע זרעו, בין ברצונו בין שלא
ברצונו, אבל הוא נענש על כל מצוה ומצוה שבטל מן הצווים

7) צדקת הצדיק [נד] (מכת"י) עיקר היהדות – בקריאת שם
ישראל. כמו שנאמר זה יאמר לה' אני וגו' ובשם ישראל יכנה. שלא
יהיה לו רק מעלה זו שמכונה בשם ישראל די.

8) מכילתא דרבי ישמעאל בשלח - מסכתא דשירה פרשה ט ד"א
שמעו עמים ירגזון כיון ששמעו האומות שהקדוש ברוך הוא מגביה
קרנן של ישראל ומכניסן לארץ התחילו מתרגזין אמר להם הקדוש
ברוך הוא שוטים שבעולם כמה מלכים מלכו מכם ולא כעסו ישראל
שנ' ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום (בראשית לו לא) וכמה
שלטונות שלטו מכם ולא כעסו ישראל שנ' אלוף לוטן אלוף שובל,
ועכשו אתם כועסים אף אני אתן לכם כעס שאין בו רצון שנ' ה' מלך
ירגזו עמים (תלים /תהלים/ צט א)

9) ספר מורה הנבוכים חלק ג פרק מה ואין ספק אצלי ג"כ שהמקום
אשר ייחדו אברהם בנבואה היה ידוע אצל משה רבינו ואצל רבים,
שאברהם צוה אותם שיהיה בית עבודה, ..., ואשר לא התבאר בתורה
ולא נזכר בפרט, ... יש בו אצלי שלש חכמות, האחת מהן, שלא
יחזיקו בו האומות וילחמו עליו מלחמה חזקה כשידעו שזה המקום מן
הארץ הוא תכלית התורה. והשנית, שלא יפסידוהו מי שהוא בידם
עתה וישחיתוהו בכל יכלתם.

10) ספרי דברים פרשת עקב פסקא לז הרי הוא אומר +ירמיה ג
יט+ ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים, ארץ שעשויה
חוילאות חוילאות למלכים ולשלטונים, שכל מלך ושלטון שלא קנה
בארץ ישראל אומר לא עשיתי כלום.

11) שיר השירים פרק ב (ז) הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת
אֵן בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם-תַּעֲרִירוּ אִם-תַּעֲזְבוּרְנֵי אֶת-הָאֱהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּצִי:
o

12) שמות רבה (וילנא) פרשת בשלח פרשה כג ד"א בנות ירושלים,
א"ר יוחנן עתידה ירושלים להעשות מטרפולין לכל הארצות כדכתיב
אשדוד ובנותיה

12) ספר הכוזרי מאמר ב אות יד והיא הארץ הנקראת: לפני ה' הנאמר עליה: תמיד עיני ה' אלהיך בה, ועליה נפלה הקנאה והחמדה בין הבל וקין בתחלה כשרצו לדעת, איזה מהם הרצוי להיות במקום אדם וסגולתו ולבו, לנחול את הארץ ולהדבק בענין האלהי, ויהיה זולתו כקליפה,

12) רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק ו הלכה טז ולמה אני אומר במקדש וירושלים קדושה ראשונה קדשה לעתיד לבוא, ובקדושת שאר א"י לענין שביעית ומעשרות וכיוצא בהן לא קדשה לעתיד לבוא, לפי שקדושת המקדש וירושלים מפני השכינה ושכינה אינה בטלה,

ב) רחובות ירושלים

1) ירמיהו פרק לג (י) כֹּהַ אָמַר יְקֹוֹק עוֹד יִשְׁמַע בְּמִקְוֹם הַהַזְהָ אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חֲרַב הוּא מַאֲיִן אָדָם וּמַאֲיִן בְּהֵמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחַצּוֹת יְרוּשָׁלַם הַנְּשֻׁמוֹת מַאֲיִן אָדָם וּמַאֲיִן יוֹשֵׁב וּמַאֲיִן בְּהֵמָה: (יא) קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת־יְקֹוֹק צְבָאוֹת כִּי־טוֹב יְקֹוֹק כִּי־ לַעוֹלָם חֲסֵדוֹ מִבְּאִים תוֹדָה בַּיִת יְקֹוֹק כִּי־אֲשִׁיב אֶת־שְׁבֹת־הָאָרֶץ כְּבְרָאשׁוֹנָה אָמַר יְקֹוֹק: ׀

2) תלמוד בבלי מסכת כתובות דף ח עמוד א ברוך אתה ה' אמ"ה, אשר ברא ששון ושמחה, חתן וכלה, גילה, רינה, דיצה, חדוה, אהבה ואחוה ושלוה וריעות, מהרה ה' אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה, קול מצהלות חתנים מחופתם ונערים ממשתה נגינתם, בא"י משמח חתן עם הכלה.

3) זכריה פרק ח(ד) כֹּהַ אָמַר יְקֹוֹק צְבָאוֹת עַד יִשְׁבוּ זְקֵנִים וּזְקֵנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעָנְתוֹ בִּידוֹ מִרְבַּי יָמִים: (ה) וּרְחֻבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יְלָדִים וְיִלְדוֹת מִשְׁתַּקִּים בְּרַחֲבֹתֶיהָ: ס(ו) כֹּהַ אָמַר יְקֹוֹק צְבָאוֹת כִּי יִפְּלֵא בְּעֵינֵי שְׂאֵרֵית הָעָם הַזֶּה בַּיָּמִים הָהֵם גַּם־בְּעֵינֵי יִפְּלֵא נְאֻם יְקֹוֹק צְבָאוֹת: פ

ג) שלך ושלנו הוא הנצחון

(1) ילקוט שמעוני תהלים רמז תשכד+לו+ למנצח לעבד ה' לדוד.
הקדוש ברוך הוא עושה מלחמתנו ולנו הנצחון. וכה"א ישראל נושע
בה' תשועת עולמים. וכה"א אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן
עזרך. וכה"א ולכל היד החזקה, אשר עשה ה' אין כתיב כאן אלא אשר
עשה משה. הקדוש ברוך הוא שלחו לעשות והנצחון למשה. וכן דבורה
אמרה לברק קום ברק ושבה שביך, וכי שביו של ברק היה, והלא
דבורה אומרת לו ותאמר דבורה אל ברק קום! מהו קום אלא קום ולא
תעשה מלחמה, המלחמה של הקדוש ברוך הוא, כי זה היום אשר נתן
ה'. וכה"א מן השמים נלחמו, וכשבא הנצחון, אמרה ושבה שביך. וכן
דוד כשירד לגלית וידעו כל ממלכות הארץ וגו', וכשבאו המשחקות,
אמרו הכה דוד ברבבותיו. אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא אתה עושה
המלחמה ולך הוא הנצחון לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח.
א"ל הקדוש ברוך הוא דוד, נתת לי הנצחון, אף אני נותן לך הנצחון,
למנצח לעבד ה' לדוד:

(2) ילקוט שמעוני תורה פרשת וארא [המתחיל ברמז קעו] [רמז קפ]
+ז+ ויאמר ה' אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה [ז, א] זה שאמר
הכתוב שאו שערים ראשיכם ויבא מלך הכבוד שחולק כבוד ליראיו

(3) ילקוט שמעוני שופטים רמז מב וכי מה טיבו של שבט זבולון
ונפתלי שבאת תשועה גדולה על ידיהם? אמרו נפתלי שמש את יעקב
אבינו וזבולון שמש את יששכר ונעשה לו אכסניא, ... וכי מה טיבה של
יעל שבאת תשועה גדולה על ידה אמרו אשה כשרה היתה ועושה
רצון בעלה מכאן אמרו אין לך אשה כשרה בנשים אלא אשה שהיא
עושה רצון בעלה: